

**Aanpassing van de
minimumlonen per 1 januari
2007.**

December 2006.

DE SOCIAAL ECONOMISCHE RAAD.

De Sociaal Economische Raad (SER) is in 1987 ingesteld bij Landsverordening Sociaal Economische Raad (AB 1987 # 103). Hij is representatief samengesteld uit vertegenwoordigers uit werkgevers- en werknemersorganisaties en onafhankelijke deskundigen.

De SER heeft tot taak de regering van advies te dienen omtrent alle belangrijke onderwerpen van sociaal en/of economische aard. De SER brengt zijn adviezen uit op verzoek van één of meer ministers; hij kan eveneens uit eigen beweging de Regering van advies dienen omtrent onderwerpen van sociaal-economische aard.

De adviezen van de Raad worden opgesteld overeenkomstig het gevoel van de meerderheid van de vergadering. In de adviezen wordt van afwijkende gevoelens van de minderheid melding gemaakt.

De adviezen van de Raad worden na verloop van tenminste dertig dagen en ten hoogste zestig dagen nadat zij zijn uitgebracht door de Raad openbaar gemaakt, tenzij naar het oordeel van de Regering het landsbelang zich tegen de openbaarheid van het advies verzet, dan wel bij de adviesaanvraag is meegedeeld dat de openbaarmaking door of vanwege de Minister van Algemene Zaken zal geschieden.

Openbaarmaking van adviezen van de Raad door de Minister van Algemene Zaken geschiedt dan binnen 90 dagen, nadat zij door de Raad zijn uitgebracht.

Sociaal Economische Raad.

J.E. Irausquinplein 2a.

Postbus 149, Oranjestad.

Tel.: 583-2713 / 583-6051

Fax.: 583-8956

E-mail: ser.aruba@setarnet.aw

Inhoud.

Samenvatting en conclusies.....	2
Inleiding.....	3
I. Het economisch draagvlak voor een aanpassing.	5
I.1 De ontwikkelingen in het toerisme.....	5
I.2 De economische ontwikkelingen.	6
II. De recente ontwikkeling van het minimumloon.	7
III. De effecten van de verhoging van het minimumloon....	8
IV. De compensatie voor de BBO via verhoging van de minimumlonen.	11
V. Het standpunt van de Raad.....	13
IV.1 Argumenten tegen een verhoging met 4,4%.	13
IV.2 Argumenten voor verhoging met 4,4%.	15
VI. Slotopmerking.	17

Samenvatting en conclusies.

De Raad is niet erin geslaagd om een unaniem advies te formuleren om de minimumlonen op 1 januari 2007 te verhogen met 4,4% ter compensatie van de gestegen prijsindexcijfer over de periode augustus 2005 – augustus 2006.

Een deel van de Raad adviseert tegen deze verhoging omdat het economische draagvlak dit momenteel niet toelaat. De vooruitzichten op korte termijn wijzen ook niet in de richting van verbetering, waardoor met name arbeidskostenbeheersing geboden is om het economisch herstel te bespoedigen.

Een ander deel van de Raad adviseert om de minimumlonen wel met 4,4% te verhogen, omdat het herstel van het koopkrachtverlies zwaar weegt. Dit deel van de Raad onderkent de minder gunstige ontwikkelingen in de economie, maar acht deze van tijdelijke aard, mede gezien de grote belangstelling zowel in binnen- als buitenland.

Ten aanzien van de bovenreguliere compensatie van de minimumlonen die noodzakelijk zouden zijn door de voorgenomen invoering van de BBO, is de Raad van mening dat de landsverordening minimumlonen niet de ruimte biedt om op voorhand te compenseren voor te verwachten stijging van het prijsindexcijfer.

Effecten van de BBO op het prijsindexcijfer kunnen op 1 januari 2008 conform artikel 1 lid 3 dan worden gecompenseerd, mits voldoende economisch draagvlak aanwezig is.

Inleiding.

In haar schrijven van 17 oktober 2006, heeft Directie Arbeid de Minister van Arbeid, Cultuur en Sport geïnformeerd over de stijging van het prijsindexcijfer over de periode augustus 2005 tot augustus 2006. Deze stijging bedraagt volgens het Centraal Bureau voor de statistiek 4,4%.

Dit schrijven heeft de minister doorgestuurd naar de Sociaal Economische Raad voor spoedadvies. Dit verzoek is op 9 november 2006 ontvangen.

In een schrijven op 9 november 2006, vraagt de minister van Arbeid, cultuur en sport om aanvullend te adviseren over een mogelijke bovenreguliere verhoging van het minimumloon i.v.m. de introductie van de B.B.O. ingaande 1 januari 2007.

Ten aanzien van de aanpassing van de minimumlonen met de gestegen prijsindex is in de minimumloonverordening artikel 13 lid 1 het mechanisme geregeld om (zo veel mogelijk) de koopkracht van de minimumlonen en daarmee ook van de lage loonschalen te handhaven. Dit vindt plaats door jaarlijks op 1 januari indien voldoende economisch en maatschappelijk draagvlak bestaat, de minimumlonen te verhogen met stijging van het prijsindexcijfer over de periode augustus tot augustus van het afgelopen jaar.

De Minister van Arbeid beslist hierover nadat hij zich over het economisch en maatschappelijk draagvlak voor een verhoging heeft laten adviseren. Voorwaarde voor een aanpassing is wel dat de Sociaal Economische Raad is gehoord.

Uitgangspunt voor de Raad t.a.v. de hoogte van de minimumlonen is in hoeverre er voldoende economisch draagvlak is voor de maatschappelijk gewenste aanpassing.

De laatste aanpassing van de minimumlonen vond plaats op 1 januari 2006. Het betrof toen een verhoging met 10%. Het betrof toen deels een herstel van

de verloren koopkracht door de inflatie, namelijk 3,1% en deels aan de gestegen welvaart, namelijk 6,9%.

Deze verhoging was ten dele conform het advies van de Raad. De Raad had namelijk ook geadviseerd om gelijktijdig een minimumjeugdloon in te voeren, welk advies dus niet is opgevolgd.

Aanpassing van de minimumlonen op basis van artikel 13 lid 1 van de landsverordening minimumlonen, zal betekenen dat het minimumloon voor niet-huishoudelijk personeel zal stijgen met 4,4% en wel van afl. 1360 naar afl. 1.420 per maand en voor huishoudelijk personeel, werkzaam in een privé-huishouding, van Afl. 634,50 per maand tot Afl. 662,42 per maand.

I. Het economisch draagvlak voor een aanpassing.

De Arubaanse economie kent hoofdzakelijk één pilaar namelijk het toerisme. Het is derhalve geen vertekend beeld om te stellen dat als het goed gaat met het toerisme het goed gaat met de economie.

I.1 De ontwikkelingen in het toerisme.

Na een zeer voorspoedige 2005, waarin sprake is geweest van een forse stijging van een hogere bezettingsgraad, hogere opbrengsten per kamer en hogere ontvangsten uit het toerisme, zijn de ontwikkelingen in 2006 omgeslagen. Zo is sprake van een daling van de bezettingsgraad en van de gemiddelde opbrengsten per kamer. De belangrijkste indicatoren zijn in onderstaand tabel te zien.

Tabel 1. ontwikkeling belangrijkste indicatoren 1e kwartalen 2004 – 2006.

Indicator	2004	2005	2006
Totale ontvangsten (mln. Afl.)	548	570	565
Overnachtingen. (x 1000)	1.447	1.575	1.408
Bezettingsgraad (%)	84,5	88,1	84,4
Gem. opbrengst per kamer (Afl.)	196	230	215
Verblijfstoeristen. (x 1000)	177	201	170
Cruise toeristen. (x 1000)	185	191	210

Bron: CBA Quarterly bulletin 2006-I.

Duidelijk is te zien dat de vooruitgang in 2005 grotendeels in het 1^e kwartaal van 2006 is verdwenen.

De daling in de totale ontvangsten lijkt mee te vallen. Dit komt echter door de gunstige ontwikkeling van het cruisetoerisme, waarbij de bestedingen integraal meetellen voor de ontvangsten. De toegevoegde waarde van de bestedingen van de cruise toerist is echter beperkter dan de bestedingen van de verblijfstoerist en daarmee dus ook de bijdrage aan de economie.

Uit het 2^e kwartaal bulletin van de Centrale Bank en gegevens van het CBS blijkt dat de neergaande trend van het eerste kwartaal zich heeft voortgezet in het tweede kwartaal.

1.2 De economische ontwikkelingen.

De ontwikkelingen in het toerisme drukken hun stempel op de ontwikkelingen in de economie in haar geheel.

De door de centrale bank gebruikte “Business Perception Index” (BPI) wat de recente ontwikkelingen en korte termijn verwachtingen in de particuliere sector kwantificeert, brengt dit goed tot uiting. Deze index is in het 1^e kwartaal van 2006 gedaald tot het laagste niveau sinds 2003.

In onderstaand tabel is van een aantal sectoren de 1^e kwartaalindices van de belangrijkste sectoren voor 2004 t/m 2006 te zien.

Tabel 2. 1^e kwartaal business perception indices 2004 –2006.

Sector.	2004	2005	2006
Bouw.	100	105	108
Handel.	105	103	98
Horeca.	107	108	95
Totaal.	106	107	97

Bron: CBA Quarterly bulletin 2006-I.

De geplande investeringen in onroerend goed door zowel de overheid als de private sector, verklaren de stijging van het BPI voor de bouw. Wellicht hierdoor zijn de verwachtingen voor het 2^e kwartaal van 2006 van de overige sectoren naar verluidt minder pessimistisch. Van een echt keerpunt in de BPI kan echter nog niet gesproken worden.

Gelet op het bovenstaande concludeert de Raad dat het economisch draagvlak voor een verhoging momenteel smal is.

II. De recente ontwikkeling van het minimumloon.

De ontwikkeling van de minimumlonen sedert 2001 is in onderstaand tabel te zien. Peildatum is telkens 1 januari, behalve voor 2002 en 2006.

Tabel 1. Het minimumloon per maand voor niet huishoudelijk personeel (NHP) 2001 –2006.

	2000	2001	2002*)	2004	2006
Nominaal Minimumloon (afl.)	1112	1112	1200	1236	1360
Index (2000 =100)	100	100	107.9	111.2	122.3

*) Verhoogd op 1 juli 2002.

In december 2003 heeft de Raad geadviseerd de minimumlonen te verhogen met de stijging van het prijsindexcijfer¹, waardoor de koopkracht zou worden gehandhaafd van de laagstbetaalden. Dit advies is door de Regering opgevolgd en zijn de minimumlonen op 1 januari 2004 met 3% verhoogd tot afl. 1.236,00 per maand voor niet huishoudelijk personeel. Op 1 januari 2005 zijn de minimumlonen niet verhoogd, alhoewel de Raad geadviseerd had om deze te verhogen tot afl. 1.274,32 per maand, wat in zou houden een verhoging met 3,1%.

Nadien werd dit “gecorrigeerd” en wel door de minimumlonen op 1 januari 2006 te verhogen. In deze verhoging werden geïncorporeerd de 3,1% niet gecompenseerde koopkrachtverlies in 2004, de compensatie voor het koopkrachtverlies in 2005 en de aanpassing aan de gestegen welvaart. In totaal steeg het minimumloon met 10% tot afl. 1.360,00 per maand. In de periode 2001 –2006 is het minimumloon nominaal in totaal gestegen met 22,3%.

¹ Het betreft de periode augustus tot augustus van het voorafgaande jaar

III. De effecten van de verhoging van het minimumloon.

De Raad heeft in verschillende rapporten gewezen op de gevolgen van verhoging van het minimumloon.

Het minimumloon wordt ook wel de fundering van het loongebouw genoemd. Als het minimumloon verhoogd wordt, dan zal dit leiden tot verhoging van met name de lagere loonschalen, tenzij het minimumloon niet hoger wordt dan de laagste loonschaal in de particuliere sector.

Nader onderzoek naar de loonklassenverdeling van de werknemers ingeschreven bij de SVb toont aan dat het laagste loon in de private sector gelijk is aan het minimumloon. Het percentage werknemers dat in deze loonklasse zit, is ook niet onaanzienlijk.

Bovendien blijkt dat bij verhoging van het minimumloon in het verleden een aanzienlijke verschuiving plaats heeft gevonden v.w.b. het aantal werknemers in de minimumloonklasse. Zie hiervoor onderstaand tabel.

Tabel 2. Procentuele aantal werknemers bij de SVb ingeschreven per loonklasse 2000- 2006.

Loonklasse.	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
<1000	4.7%	5.0%	5.0%	4.8%	3.7%	3.7%	3.7%
1000-1099	2.9%	0.9%	0.8%	0.8%	0.5%	0.4%	0.6%
1100-1199	11.0%	10.9%	9.6%	9.6%	1.6%	1.2%	1.1%
1200-1299	4.8%	4.3%	4.3%	4.3%	8.0%	7.6%	4.0%
1300-1399	6.9%	6.0%	6.3%	6.6%	6.6%	5.7%	8.2%
1400-1499	6.9%	6.4%	6.7%	7.0%	6.1%	6.5%	7.2%
1500-1599	5.2%	4.5%	4.5%	4.4%	4.0%	3.5%	4.2%
1600-1699	4.8%	5.1%	4.9%	5.0%	4.9%	4.8%	5.1%
1700-1799	5.1%	4.9%	4.9%	5.3%	4.7%	4.4%	4.1%
1800-1899	3.7%	3.6%	3.8%	3.7%	3.4%	3.6%	3.6%
1900-1999	4.1%	4.1%	4.1%	4.2%	4.4%	4.3%	4.2%
>4108	9.6%	11.4%	11.5%	10.9%	14.9%	15.4%	14.1%

Bron: SVb.

Er is ook sprake van vergroting van de aansluitende loonklassen na een verhoging van het minimumloon. Tezamen met de forse groei van de klasse boven de afl. 4108,00 per maand in 2004 t.o.v. 2003 zou dit kunnen duiden op een ver doorwerkend verhogend effect van een verhoging van het minimumloon.

De stijgende arbeidskosten hoeven op zich geen kostenverhoging voor het bedrijfsleven te betekenen, mits de arbeidsproductiviteit in dezelfde mate stijgt als het (minimum)loon.

De arbeidsproductiviteit vertoont echter volgens het laatste rapport van het IMF² al jaren geen tot een beperkte groei. Dit betekent dat het bedrijfsleven niet in staat is geweest om de hogere arbeidskosten voldoende te compenseren met een hogere arbeidsproductiviteit. In een dergelijke situatie zullen in bedrijven de hogere arbeidskosten worden opgevangen door de volgende opties.

- Afwenteling.
- Lagere winsten.
- Uitstoot van laagproductieve arbeid.

Ten eerste kunnen de hogere arbeidskosten worden afgewenteld op de afnemers c.q. consumenten door hogere prijzen.

Mocht dit door concurrentiefactoren niet een reële optie zijn, dan rest als tweede optie de extra arbeidskosten zelf te dragen. Dit zal dan wel ten koste van de winst gaan. (Te) lage winsten c.q. verliezen zijn voor ondernemers geen optie tenzij van een tijdelijke situatie sprake is.

De lage winstgevendheid dan wel verlies zal een bedrijf dwingen tot saneringsmaatregelen. Het betekent veelal dat laagproductieve arbeid wiens toegevoegde waarde lager is dan de arbeidskosten, uitgestoten zal worden. Herintreding in het arbeidsproces is voor deze categorie personen moeilijk

² IMF Staff report report Aruba 2005

en vaak niet mogelijk en moet daardoor noodgedwongen voor langere tijd
c.q. permanent een beroep doen op de sociale uitkeringen.

IV. De compensatie voor de BBO via verhoging van de minimumlonen.

Het voornemen van de regering om de negatieve koopkrachteffecten (deels) te compenseren door verhoging van de minimumlonen, wordt afgeraden. In het advies over de voorgenomen invoering heeft de Raad de bezwaren tegen de verhoging van de minimumlonen ter compensatie van het verlies van koopkracht als volgt verwoord.

“De Raad is van oordeel dat hieraan ernstige bezwaren kleven. De concurrentiepositie van Aruba zal hierdoor dubbel worden belast. Naast het prijseffect dat door de Directie Economische Zaken op meer dan 3% wordt geschat, zullen de ondernemingen een loonkostenstijging te zien krijgen, die ook zal worden afgewenteld en wel op de consument.

Het gevaar van overcompensatie is ook niet denkbeeldig. Verhoging van het minimumloon (het fundament van het loongebouw) zal leiden tot loonsverhogingen in een aantal daaropvolgende loonschalen³. Bepaalde werknemers kunnen dus naast volledige compensatie via de inkomstenbelasting ook nog een loonsverhoging (door de verhoging van het minimumloon) als overcompensatie krijgen.” (SER advies BBO, blz. 8)

De Raad vraagt zich ook af of om de volgende redenen de wet wel zich hiervoor leent.

De landsverordening minimumlonen is bedoeld voor compensatie van verloren koopkracht en niet op voorhand vooruitlopen op het verwachte verlies aan koopkracht. Naar de mening van de Raad is door de invoering van de BBO geen sprake van een bijzondere omstandigheid om dan middels artikel 13 lid 3 de minimumlonen te verhogen.

³ Ongetwijfeld zal van een “doorstooteffect” op de loonschalen merkbaar zijn. Tot welke loonschaal dit nog meetbaar zal zijn, is niet bekend.

De directe prijsverhogende effecten van de BBO zullen meteen na invoering te merken. De tijdsduur zal zeker als de indirecte effecten worden meegenomen meer dan een jaar bedragen. Voor de jaarlijkse evaluatie van het al dan niet aanpassen van de minimumlonen zal tot 2009 dan eerst de BBO component van de inflatie moeten worden vastgesteld, alvorens een verantwoord advies kan worden gegeven en besluit kan worden genomen.

De raad merkt op dat indien de Regering het advies van de Raad over de BBO overneemt, de complexe compensatie via verhoging van de minimumlonen niet meer nodig is.

V. Het standpunt van de Raad.

De Raad betreurt het dat over een aanpassing van de minimumlonen conform artikel 13 lid1, wat neerkomt op aanpassing met 4,4% geen unaniem advies kan worden uitgebracht.

IV.1 Argumenten tegen een verhoging met 4,4%.

Een deel van de raad adviseert tegen verhoging op grond van de volgende argumenten.

Op de eerste plaats is de economische situatie – de meest elementaire graadmeter voor de Raad v.w.b. het vereiste economische draagvlak – geenszins gunstig. De meest recente cijfers over het toerisme geven een forse daling te zien.

Het tweede argument heeft te maken met de gestegen arbeidskosten in betrekkelijk korte tijd. Vooral de lagere loonschalen hebben een forse stijging vertoond in 2006 door de stijging van het minimumloon met 10%. Een verdere stijging van de arbeidskosten zal met name kleinere arbeidsintensieve bedrijven in meer problemen brengen. Uitsluit van laagproductieve arbeid zal onvermijdelijk het gevolg zijn. Vooral onervaren jeugdigen en oudere werknemers zullen moeilijk een baan vinden. Uiteraard verdienen beide groepen onze aandacht maar vooral de jeugdigen baren de Raad ernstig zorgen.

Dit deel van de Raad meent dat de algemene effecten op het totaal toeristisch product eveneens in overweging genomen dienen te worden. De Raad heeft hierboven reeds gesignaleerd dat het toerisme nu reeds onder forse druk staat. Naast de marketing en andere zorgelijke ontwikkelingen lijkt de dienstverlening in de horeca in het algemeen veel te wensen over te laten.

Dit deel van de Raad maakt zich daarom ernstig zorgen over de negatieve effecten op het niveau van de dienstverlening wanneer de toeristische sector

nog meer arbeidsplaatsen zou schrappen om de stijging in de loonkosten te compenseren.

Naast het schrappen van fysieke arbeidskrachten – bedienend personeel - zal verdere stijging in de loonkosten ook tot gevolg hebben dat er minder besteedbaar geld zal zijn voor bijscholing die op haar beurt weer het niveau van de dienstverlening negatief zal beïnvloeden en ook de carrièreontwikkeling in deze sector zal vertragen.

Tot slot is dit deel van de Raad van mening dat bij het beoordelen van het prijsindexcijfer in het afgelopen jaar sprake is van bijzondere omstandigheden. Het overgrote deel van de inflatie in de afgelopen 12 maanden is te wijten aan twee factoren: 1) de forse verhoging van de invoerrechten medio 2006 en 2) de uitzonderlijk hoge brandstofkosten gedurende deze periode.

Dit deel van de Raad is van mening dat de effecten van de invoerrechten niet via verhoging van de minimumlonen afgewenteld mogen worden op de bedrijven en voor wat betreft de brandstofkosten is gebleken dat deze de laatste weken reeds belangrijke correcties op de wereldmarkt vertonen en doet het zich aanzien dat de prijzen verder zullen dalen wat een belangrijke verlichting in de kosten van het levensonderhoud met zich mee zullen brengen.

Een van de oorzaken van de negatieve ontwikkelingen in het toerisme wordt vooral in Regeringskringen toegeschreven aan de te hoge kamerprijzen. Dit deel van de Raad meent dat deze ontwikkeling een algemeen aanvaarde strategische keuze was, die mede ondersteund werd door de regering. Belangrijker echter voor de Raad is dat ondanks de hogere kamerprijzen de hotels op Aruba marginaal winstgevend lijken te zijn door de hoge bedrijfskosten. Indien deze kosten thans verder opgedreven worden komt het dit deel van de Raad voor dat dit ook zijn effecten zal hebben in zaken zoals onderhoud en upgrading.

IV.2 Argumenten voor verhoging met 4,4%.

Een ander deel van de Raad adviseert voor verhoging met 4,4%.

Voor dit deel van de Raad telt zwaar mee de koopkrachtcorrectie van de laagstbetaalden, gezien het maatschappelijk belang ervan. Tenzij er zwaarwegende tegenargumenten zijn, moet de correctie dan ook worden toegepast.

Dit deel van de Raad onderkent ook de huidige problemen in het toerisme. Gelet op de niet aflatende grote belangstelling voor Aruba van internationale investeerders en operators in de toeristensector, meent dit deel van de Raad dat deze problemen van tijdelijke aard zijn en niet van structurele aard. Het is wel van belang dat de marketinginspanningen van met name de overheid wordt verhoogd om deze tijdelijke problemen het hoofd te bieden.

Ten derde is m.b.t. de arbeidskosten met name in de horeca sprake van een bepaalde mate van flexibiliteit in de arbeidskosten. Bij teruggang in de verkopen kan de werknemer in bepaalde omstandigheden onbetaald extra vrije dagen worden opgelegd. De constatering van de flexibiliteit in de arbeidskosten in de horeca, moet overigens niet geïnterpreteerd worden als het goedpraten van deze situatie.

Gezien de eerder gesignaleerde aanhoudende buitenlandse belangstelling voor de toeristensector waar ook behoefte is aan laagproductieve arbeid acht dit deel van de Raad het gevaar van structurele werkloosheid onder de laagproductieve werknemers niet reëel.

De vraag naar arbeid zal de komende jaren hoog blijven, gezien de vele projecten die op stapel staan; lange termijn personeelsbeleid zal daarmee rekening moeten houden en niet te snel laagproductieve werknemers uitstoten.

Dit deel van de Raad merkt tot slot op dat door bijscholing deze groep werknemers productiever gemaakt kan worden, waardoor herintreding in

het arbeidsproces niet alleen vergemakkelijkt zal worden en zal ook de behoefte aan buitenlandse arbeidskrachten daardoor afnemen.

VI. Slotopmerking.

In zijn advies "Aanpassing van het minimumloon aan de gestegen welvaart en de invoering van een minimumjeugdloon.", dat in juni 2005 is uitgebracht, heeft de Raad geadviseerd om een minimumjeugdloon in te voeren.

Voor de Raad was dit een belangrijke voorwaarde om de forse reële verhoging van het minimumloon per 1 januari 2006 te ondersteunen. Een minimumjeugdloon zou namelijk ook bijdragen in het ondervangen van de hogere arbeidskosten door de verhoging van het minimumloon.

De Raad had zijn advies op de volgende argumenten gebaseerd:

Jonge werknemers hebben veelal minder materiele plichten, waardoor zij met een lager inkomen kunnen volstaan om een maatschappelijk aanvaardbaar bestaan te leiden.

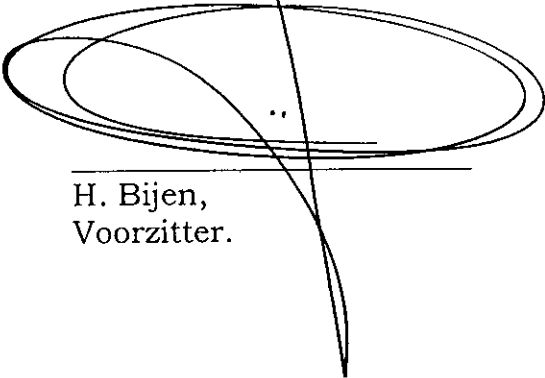
Jonge werknemers hebben een lagere arbeidsproductiviteit door hun verminderde discipline, geestelijke en emotionele onvolwassenheid.

Een minimumjeugdloon zal het doorleren door jongeren bevorderen wat de kwaliteit van de beroepsbevolking en daarmee samenhangend de productiviteit ten goede zal komen.

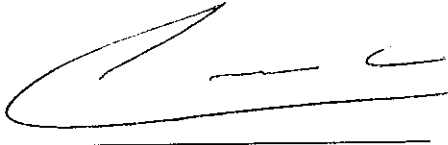
Dit advies is niet door de Regering overgenomen, alhoewel het idee van een minimumjeugdloon wel werd ondersteund. Er is hierdoor wel een unieke kans verloren gegaan om dit te introduceren waarbij de nodige afstand tussen de minimumjeugdloonschalen binnen afzienbare tijd zou kunnen worden bereikt.

De Raad pleit daarom andermaal voor een snelle invoering van een minimumjeugdloon.

Oranjestad, 12 december 2006.

H. Bijen,
Voorzitter.

Drs. S.R. Marapin,
Secretaris.

